

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

President, deixem-ho córrer, perquè aixina no es pot treballar. (*Remors i aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories, passarem... Jo demane respecte per a la persona que està en l'ús de la paraula, l'orador, perquè si no és impossible. Per al diputat/diputada que formula la pregunta, per al conseller/consellera que ha de respondre, si el deixen respondre.

Passarem a la pregunta número 9, que formula la il·lustre diputada Beatriz Gascó, en nom del Grup Parlamentari Popular, a l'honorable conseller d'Educació, Cultura i Esport.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

Buenas tardes, señor Marzà.

Mire, cuando usted elaboró el decreto del chantaje lingüístico, nos repitió hasta la saciedad que estaba basado en criterios pedagógicos. Es más, nos convocó a una reunión a todos los grupos parlamentarios para explicarnos esos criterios pedagógicos, en qué iban a consistir. Y la verdad es que hasta ahí, todo iba bien.

Pero cuando nos explicaron esos criterios, la verdad es que nos entró miedo, la palabra fue miedo, nos pusimos a temblar. Porque claro, en esa reunión nos afirmaron sin despeinarse que el modelo por el que optaban era porque el eje vertebrador de la enseñanza pública fuera el valenciano y la metodología más empleada, la inmersión lingüística.

Y este ha sido el denominador común de todas sus normas, señor Marzà, porque usted renuncia a las formas pero no al fondo. ¿Que le tumban el decreto del chantaje lingüístico? Pues hago un decreto ley. ¿Que me tumban el decreto ley? Pues hago una ley. Pero usted jamás ha renunciado a que el valenciano sea el eje vertebrador y que la metodología sea la inmersión lingüística.

Pero claro, cuando todo esto pasaba, usted todavía no tenía cincuenta sentencias contrarias y no estaba tan preocupado en blanquear cada una de sus acciones y de sus palabras. Entonces, hoy le quiero preguntar, y tengo muchísima curiosidad, de verdad se lo digo, por lo que me va a contestar esta tarde.

Voy a pedirle los criterios pedagógicos que utilizaron para elaborar la estructura de los proyectos lingüísticos, y por tanto de los proyectos de normalización lingüística que allí se incluyan, tanto en el decreto del chantaje lingüístico como en el de la ley actual. Vamos a ver, señor Marzà, si usted mantiene su teoría inicial o decide blanquearla.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

L'hem pogut escoltar amb silenci i respecte. Ara escoltarem la resposta del conseller. Ja té l'ús de la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada.

Efectivament, tant per a la llei de plurilingüisme com per al que també preguntava vosté, que són els projectes de normalització lingüística, hem seguit les metodologies més innovadores al nivell d'aprenentatge de llengües que hi ha arreu d'Europa, i així ho hem pogut vore.

Per exemple, en visites que hem fet a Brussel·les, a diferents escoles que ensenyen diferents llengües i que tenen una metodologia d'un tractament integrat de llengües, que és també la que utilitzem ací.

I a més a més ho hem fet en consulta amb les universitats, amb aquelles que són les expertes, en les unitats per a l'educació multilingüe, que són les que ens han determinat quina és la millor manera perquè els nostres xiquets i xiquetes aprenguen les tres llengües, que és l'objectiu que tenim.

I fruit d'això, resulta que el món acadèmic ni més ni menys que ens ha dit, la Universitat de València, per exemple, que el que hem fet és un avanç innegable en l'ordenació de les llengües a l'escola, ho va dir la Universitat de València, un criteri acadèmic.

O la Universitat d'Alacant, que diu que és motiu de felicitació pel fet que done una competència competitiva, funcional i pragmàtica dins del marc internacional. Això és el que diuen del nostre model. Vosté sap perfectament què és el que dien del seu model les universitats valencianes. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Marzà.

Hem escoltat la seua resposta. Té la paraula, senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Señor Marzà, si precisamente yo estaba en esa reunión con sus expertos, en la que nos dijeron que la metodología que teníamos que emplear, esa metodología que para usted es revolucionaria e innovadora, era la inmersión lingüística. Entenderá que no estemos de acuerdo.

Mire, me he traído toda la documentación, señor *conseller*, toda la documentación. Las órdenes, los decretos, su plan de normalización lingüística, el mío, los proyectos lingüísticos, absolutamente todo. Se lo digo porque como ya nos

empezamos a conocer, y después empezará: «No, esto ya lo hacía el PP, la culpa es del PP».

No mienta, porque simplemente leyendo la documentación, vamos a ver que usted no se atiene a la realidad y a la verdad, señor *conseller*. Mire, sus criterios no son pedagógicos, sus criterios son políticos, y lo mínimo que podría hacer es tener la valentía de reconocerlo.

Sus planes de normalización lingüística por los que hoy le pregunto han escandalizado a la sociedad valenciana y a toda la comunidad educativa. Mire, mientras con el Partido Popular en los proyectos... Para que las personas que no lo sepan, un plan de normalización lingüística son las acciones que recoge un centro educativo para ver cómo va a promocionar las diferentes lenguas.

En el plan del Partido Popular se promocionaba, en ese plan, el castellano, el valenciano y el inglés. Cuando llega usted, y está documentado por documentos oficiales, valga la redundancia, se carga de un plumazo todo eso y lo que hace es imponer en todos los centros, en absolutamente todos los centros, que solamente se justifique cómo se va a proyectar el valenciano.

El castellano y el inglés, en los proyectos de normalización lingüística, se los carga. Pero le voy a decir más, nosotros preguntábamos por nueve parámetros totalmente pedagógicos. Y usted establece preguntas, que todavía nos estamos preguntando el criterio pedagógico de esas preguntas.

Como por ejemplo: en qué lengua se hace la cartelería. En qué lengua se habla por megafonía. En qué lengua se hacen los parlamentos oficiales o las intervenciones en los medios de comunicación. Usted, en este documento oficial, esto no es un cuestionario de contexto, señor Marzá, pregunta quién es la persona responsable para poder señalarla, si no se cumple.

Y pregunta: «Oiga, y si no se hace eso en valenciano, dígame una fecha de cuándo se va a hacer». Usted quiere que de un plumazo, todos los centros hablen solamente en valenciano. Y eso es una injerencia y una fiscalización de la cual no ha habido precedentes en la Comunidad Valenciana, señor *conseller*.

Y me preguntará: «Pero no me hable del decreto del chantaje lingüístico». ¿Sabe lo grave? Que usted, este proyecto de normalización lingüística del decreto del chantaje lingüístico lo repite textualmente en la actual ley. A nuestros niños hoy en día les obliga a estudiar con un cuestionario de una norma que es ilegal, que está tumbada por los tribunales.

Y no me diga que no, porque tengo aquí los dos documentos, señor *conseller*. Solamente hay que leer para demostrar que usted miente.

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Y yo le pregunto, y con esto termino, presidente: explique por qué quiere desterrar al castellano, por favor, se lo pido.

Explique por qué obliga a los centros a aplicar normas ilegales. Y explique por qué se comporta como un comisario político, en vez de como un *conseller*.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller d'educació.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Veig que no recorda que el seu projecte va tindre recomanacions en contra de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua...

La senyora Gascó Enríquez:

Once sentencias...

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

... un espai totalment polític...

El senyor president:

Per favor.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

... l'Acadèmia Valenciana de la Llengua o de totes les universitats valencianes. Un espai totalment polític i gens acadèmic.

En canvi, nosaltres tenim l'aval acadèmic, de les universitats, de les unitats per a l'educació multilingüe. Vosté vol menysprear les universitats valencianes i el seu aval acadèmic? Perquè veig que en riu. Si vol...

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

... li parle de les universitats valencianes que són les principals institucions acadèmiques valencianes. O si vol, li ho diu a

tota esta gent que resulta que són experts internacionals en aprenentatge de llengües, sociolingüística, lingüística adquisicional i psicolingüística de diferents universitats.

Li ho llig en castellà, per si de cas així ho entén millor o per si vosté vol sentir-ho millor, que diu que «con motivo del debate social que se ha producido en Valencia en relación a las propuestas de la *conselleria d'educació* de la Generalitat Valenciana sobre la enseñanza plurilingüe, los signatarios de este manifiesto, profesores e investigadores de diversas universidades de ámbito internacional, expertos en didáctica de la lengua, ciencias del lenguaje, sociolingüística, lingüística adquisicional, psicolingüística, queremos manifestar nuestro apoyo».

I resulta que no només de les universitats valencianes, sinó d'universitats de França, de Suïssa, del Canadà, de Bèlgica, d'altres llocs d'Espanya. Ho dic per si no en té prou, de criteris acadèmics. És l'acadèmia. Vostés són els que anaven contra l'aprenentatge efectiu del valencià, del castellà i de l'anglès, perquè no el van aconseguir mai.

I no només això, sinó que vosté critica els nostres criteris, que són els criteris acadèmics. De fet, el coordinador d'eixe informe acadèmic és una persona que li diuen Vicent Pascual, del qual m'agradaria llegir-li una cosa que hi havia en un dels seus articles, un llibre que es va publicar, que es diu ni més ni menys que *El tractament de les llengües en un model educatiu plurilingüe per al sistema valencià*.

I en el seu pròleg diu: «Les seues pàgines –del llibre del senyor coordinador del nostre criteri– explicaran de manera rigorosa, fonamentada i científica quin és el tractament que en el sistema educatiu valencià han de rebre les llengües per fer del plurilingüisme una realitat i no una quimera».

Eixe pròleg és del senyor Font de Mora, quan era conseller d'educació, (*aplaudiments*) avalant els nostres criteris, eixos que vosté només fa que posar-los totalment en contra i anar contra el criteri acadèmic, que és el nostre, i que curiosament estava avalat també per un conseller del seu partit.

Senyora Gascó, jo crec en dos sessions deuria haver tingut prou. Si no en té prou, tornarem a per més. Però jo crec també que vosté deuria tindre clar que, mentre nosaltres estem en això i tenim criteris acadèmics, ací seguixen apareixent coses que feen vostés quan governaven i estaven treballant en Ciegsa; per exemple, alguna persona com vosté. (*Applaudiments*)

Gràcies.

El senyor president:

Gràcies, conseller.

La següent pregunta, també al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, la formula la il·lustre diputada Rosa María Menor en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Menor Lucas:

Gracias, señor presidente.

Buenas tardes, señorías.

Según el colegio de dietistas y nutricionistas de la comunidad, uno de cada tres menores de 2 a 17 años sufre obesidad en nuestra comunidad. Por lo que la Comunidad Valenciana se sitúa en la tercera posición de las autonomías con mayor número de niños obesos.

Señor Marzá, ¿considera que los menús que se sirven en los centros escolares se adaptan al contenido de la guía en base a una alimentación y nutrición saludable?

Y, ¿qué acciones va a emprender la *conselleria* de educación para controlar la calidad de los menús de nuestros menores?

Gracias, señor presidente. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà l'honorable conseller.

Quan vosté vullga...

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada.

Com és la primera vegada que tenim ocasió de poder mantindre un debat li agrairé que ho faja en to constructiu i, si és així, així tindrà la meua resposta i espere que així siga totes les vegades que puguem interlocutar.

Mire, efectivament, la salut i evidentment els menjadors escolars són una qüestió importantíssima. I per això nosaltres, quan vam arribar, vam mantindre dos qüestions a l'hora de treballar en els menjadors escolars.

Per un costat, anar a allò urgent, allò que era necessari, i és que hi havia molts xiquets i xiquetes que no es podien quedar al menjador perquè no se'l podien pagar. I per ahí vam començar amb eixa mesura d'urgència d'augmentar el nombre de beques de menjador per tal d'arribar a tota la població escolar i, per tant, que no hi haguera ningun xiquet i xiqueta que es quedara sense un menjar almenys en l'etapa escolar.

I ahí precisament per això hem augmentat un 56 % els pressupostos destinats a les beques de menjador i això fa que ara mateix tinguem 139.000 xiquets i xiquetes –són quasi 50.000 més que quan vam arribar al govern– que tenen una beca menjador, que tenen una ajuda per a poder quedar-se en el menjador.

Però evidentment no és només la quantitat. No és només que es queden molts xiquets i xiquetes –tants com si siga